

besittning af nödig utkomst för sig och de sina, måste icke allenast för den person, som drabbas af en slik olycka, utan ock för hvarje människa kännas hårdt och obilligt samt bör, om möjligt, genom en förändrad lagstiftning förekommas, hvartöre jag vågar, på grund af hvad jag sålunda anfört, föreslå:

att 10 kapitlet 2 § *Giftermålsbalken* måtte erhålla sådan förändrad lydelse: Man och hustru ege, sedan de bygt äktenskap eller sammanvigde äro, giftorätt till hälften hvardera, så i den fasta som i den lösa egendomen, ehvad den är ärfd eller förvärfd; samt att i sammanhang dermed 12 kapitlet 3 § *Ärfdabalken*, i hvad den stadgar om efterlevande makes fördel, må upphöra att vara gällande, då den afidna eger efterlevande bröstarfvingar.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

Pehr Nilsson,
från Norrbottens län.

N:o 104.

Af Herr **Pehr Nilsson** från Norrbottens län: *Om upphörande af stämpelpappersafgift för skuldebref och andra fordringsbevis.*

Ehuru jag har mig bekant, att vid flera föregående riksdagar motioner blifvit väckta om förändring i eller borttagande af nu gällande stadganden i fråga om Charta Sigillata eller stämpelpappersafgifts erläggande för skuldebref eller andra fordringsbevis, såväl då de vid domstol företes för vinnande af in-teckning eller för annat ändamål, som ock då de aflemnas till exekutor för indrifning m. m., men att samma motioner icke vunnit Riksdagens bifall, vågar jag likväl nu ånyo framställa samma förslag, fullt öfvertygad derom, att det är grundadt på billighet och rättvisa.

Såsom bekant är, innehåller nu gällande Förordning angående stämpelpappersafgiften samt hvad vid kontrollen och uppbörden deraf bör iakttagas, icke föreskrift derom, att skuldebref eller andra fordringsbevis skola förses eller beläggas med stämpel-

papper i annat fall, än då de antingen inför domstol uppvisas för intecknings vinnande eller annan åtgärd, eller att till exekutor aflemnas för indrifning. Då andra skuldsedlar och fordringsbevis, hvilka vid förfallotiderna inlösas och således icke behöfva företes vid domstol eller hos exekutor, äro befriade från stämpelpapper, samt det i allmänhet är den mindre förmögne eller fattige, hvilken icke kan på bestämd tid inlösa sin förbindelse, som egentligen och ofta ganska kämbart drabbas af denna utgift, dristar jag härmed vördsammast föreslå:

att skuldebref eller andra fordringsbevis, ehvad de inför domstol för inteckning eller annat ändamål företes, eller till exekutor för indrifning aflemnas, måtte från stämpelpappersafgift varda befriade.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1873.

Pehr Nilsson,
från Norrbottens län.

N:o 105.

Af Herr **A. P. Danielsson**: *Om förmedling af kronoskattehemmanet Österskog i Högsrums socken af Calmar län.*

I äldre tider, troligen efter både Landtrevisionens hemmantalsbestämningar 1683—1685 och förmedlingsskattläggningarne 1728—1744, anlades på Öland för Kongl. Maj:ts och Kronans räkning så kallade ekplanteringshagar, i ändamål, såsom namnet antyder, för befrämjande af ekskogskulturen. En bland dem, den största, utsattes till en vidd af 204¹/₂ tunland på kronoallmänningen och kallades Österskog eller i dagligt tal Planters-hagen. Den ställdes under uppsigt af utaf staten aflönade »plantörer» och lärer inhägnats på 1790-talet af de närmaste socknarne i Södra Motet. Emellertid lärer ändamålet med ekplanteringarne icke vunnits. Genom ett Kongl. bref af den 26 April 1814 bestämdes derföre att ekplanteringslanden skulle indragas, och af dem Österskog förvandlas till ett nyhemman.